

си, “Азъ съмъ съ васъ прѣзъ всички-тъ дни до скончаніе-то на вѣка.” Мат. 28; 20.

Не можешъ ли сега много подобрѣ да идешъ при Христа, отъ колкото ако бы былъ той сега на еднѣ малкѣ странѣ на земѣ-тѣ? Колко щѣхмы да пожелаемъ онѣмъ земѣмъ! И суетно да мыслимъ че щѣше да ни е подобрѣ да бѣдемъ тамъ! Какъ можахмы да бѣдемъ доволни съ духовно-то му приѣзтвiе когато едно пѣтуваніе щѣше да ни дава тѣлесно-то му приѣзтвiе? Но въ такъвъ случай какъ щѣхъ да ся свѣршатъ потрѣбны-тъ работы на тоя животъ? Наистинѣ щѣше бы подобрѣ за насъ да отиде Христосъ отъ свѣтъ-тъ (Іоан. 16; 7), защото само така Утѣшителъ-тъ, Святыи Духъ може да ни ся дава, само така може въ сѣщо-то врѣме на всяко мѣсто Христосъ съ Духъ-тъ си да ся намира.

Сега нѣмашъ дълго пѣтуваніе нито да посрѣщашъ бѣды и мѣчнотіи; но дѣто и да ся намирашъ, въ приѣзтвiе-то Христово си. Отвори очи-тъ на вѣрѣ-тѣ си и ще го видишь. Говори съ него съсъ сѣщѣ-тѣ ревность и сърдечно увѣреніе съ които щѣше говори, ако бѣше прѣдъ него и гледаше лице-то му. О! не сумнявай ся за тѣмъ голѣмъ истинѣ! Увѣри ся че само да прострешъ рѣкѣ-тѣ на вѣрѣ-тѣ си ще досегнешъ Господа на животъ-тъ. Нищо, наистинѣ нищо, не щѣше да ся ползувашъ относително за спасеніе-то си отъ тѣлесно-то приѣзтвiе Христово. Мнозина които го видѣхъ не вѣрувахъ въ него. Той самъ казува: “Блажени които безъ да видятъ повѣрувахъ.” Іоан. 20; 29. И Апостолъ Петръ казува; “Когото ако и да не сте видѣли, любите, ако и сега да го не виждате, но като вѣрувате, радувате ся съ неисканнѣ и прѣславнѣ радость.” 1 Пет. 1; 8, 9. За това, О пріятелю, направи подобно както щѣше направи, ако Христосъ бы былъ тѣлесно и